

več tednov skoraj nič užila. A hudi nasledki niso izostali; pokazalo se je veliko pomanjkanje krvi, h kateri bolezni pridružilo se je lansko zimo še unetje živcev in mišic. Nasproti zdravniških svetov mislila je zopet se z domačimi zdravili zboljšati stanje ter dolgo časa živela le o mleku. A ta bolezen prouzročila ji je toliko silnejše bolečine, ker je že dolgo časa bolehal za anemijo in po več noči ni zatisnila očesa. 2. julija odpotovala sta Njiju Veličanstvi v Ischl; a ker se zdravje ni nič zboljšalo, šla je cesarica 17. julija v kopališče Nauheim, kjer jo je izvrstni zdravnik profesor Schott takoj preiskal s pomočjo Röntgenovih žarkov. Da so kope, zmerna srčna gimnastika in posebna dijeta prav dobro upliva, le na zboljšanje zdravja, pokazalo se je kmalu, ker je visoka gospa zopet začela daljše izprehode delati, blede nje obraz se je zopet začel rudečiti, apetit se je zboljšal in tudi spati je začela; visoka gospa je zamogla zopet posete sprejemati, prišla sta tudi nemški cesar in cesarica jo obiskat. Teden dni potem, po šesttedenskem bivanju v Nauheimu, odpotovala je v Cano pri Territetu v Švici. Prišla je tje pod navadnim inkognitom grofice Hohenembs, in stanovala s svojim spremstvom v prvem nadstropju hotela Beaurivage. Počutila se je prav dobro, vstajala zgodaj, hodila daleč in veliko na sprehod. V nekem brzo-avu na cesarja, v katerem mu je naznanila, da je srečno dospela v Cano, izrazila je obžalovanje, da mu ni mogoče ž njo deliti prijetnosti tega bivanja, kateri je bil odmerjen na štiri do pet tednov. A namesto popolnega zdravja našla je tu pre-zgodnjo smrt pod roko besnega morilca.

— **Izpred ameriških sodišč.** Neki v Memphisu živeči nemški advokat pripoveduje več zanimivih stvari izpred ameriških sodišč katerih naj bodo tu dve navedeni: V Tyler Contny, Texas, dali so porotniki neki mladi dami 10 000 dolarjev odškodnine proti neki železnici, ker je tožiteljico, ko je hotela na postaji Corrigan stopiti v čakalni prostor, neki pes ugriznil na notranji strani stegna. Neka gospa, ki je mislila iz Carrigona na neko drugo postajo odpeljati se, prosila je železniškega slugo naj drži psa, da odide vlak. Sluga je psa privezal tako, da je lahko prišel do pred vrat čakalnega prostora, kjer je tožiteljico napadel. Iz njenega govorjenja razvidlo se je, da se je v kljub te rane s prvim vlakom odpeljala in šele po preteku celega meseca se obrnila na zdravnika, ker se je poprej sramovala rano zdravniško preiskati pustiti. Železnica je odklonila odgovornost, da ni dolžna paziti na pse potovalcev, ponujala je samo dokaz, da pri hitri zdravniški pomoči rana ne bi bila imela nobenih hudih nasledkov. Akoravno je bil dokaz v vseh točkah neovrgljiv, obsodilo je sodišče železnico na plačanje navedene odškodnine. — O nekem novem zagovarjanju radi hudodelstvo umora imelo je nadsodišče v Kentucky soditi. Obtoženec je šel s svojim očetom nekemu človeku gotovemu Adams naproti, s katerim je bil v prepiru. Oče ga je hotel ustreliti, a drugi ljudje so prihiteli vmes in se postavili tako pred Adams-a da je bil pred očetom obvarovan. Sin se je med tem odstranil, ko mu oče hipoma veli: „Daj mu, Dillard!“ Sin je potem šestkrat ustrelil nanj in Adams se je smrtno ranjen zgrudil na tla. Zagovarjanje obstalo je v tem, da je skusil sin dokazati, da ga je oče z nepopisno strogostjo izredil, da ni trpel ni najmanjšega ugovora proti njegovim ukazom, da je zahteval v vsaki stvari neobhodno pokorščino. Obtoženec toraj ni ustrelil iz hudobnega namena, ampak samo iz otročje pokorščine. A porotniki niso pustili tega zagovarjanja veljati in so obsodili mladeniča na smrt kar je — kakor Zimmermann poudarja — najbolj čudno ker so v Kentucky v takih zadevah navadno „jako tolerantni“.

— **Le praktično.** Kakor angleški listi pripovedujejo zvršila se je v nekem večjem angleškem mestu skoro never-

jetno doneča dogodbica: Dva mlada zaročenca iz boljših krogov stala sta blizu poroke. Oklicana sta bila že dvakrat, ko je ženin, ki je že svoji nevesti krasno gnezdece v predmestju vredil, hipoma obolel in umrl. Na smrtni postelji zapustil je lepo majhno vilo z vsem pripadkam svoji nevesti. Po navadnih šegah romantike bi mogla zdaj zapuščena dekle kakor obupane dneve in noči prejkati in prestokati. A resnici na ljubo se mora povedati, da nevesta tega ni storila. Vedela je, da jok škoduje očem in obrazu, in da stokanje nič ne zboljša stvari. Pregledala je stanje z filozofično mirnostjo in si mislila, da je najboljša, da se enkrat pripravljena poroka vendar vrši. Seveda je mogla k temu tudi druga imeti in ta se je kmalu našel v osebi nekega tekmece umrlega zaročenca. Posebno dovoljenje se je dobilo in isti dan, ki je bil določen za poroko s prvim ljubimcem, peljal jo je srečni njegov naslednik pred oltar. Kar se tiče povabljenih gostov, so morda med seboj majhne opazke delali, a prišli so vsi in so bili s pogostovanjem zadovoljni.

Loterijske srečke

V Lincu dne 10. septembra t. l.: 32, 16, 89, 66, 77.

V Trstu dne 10. septembra t. l.: 75, 79, 22, 18, 64.

V Pragi dne 14. septembra t. l.: 55, 62, 10, 43, 56.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 14. septembra 1898. Pšenica gl. 9.70 kr. rž gl. 7.60 kr., ječmen gl. 6.75 kr., oves gl. 6.75 kr. ajda gld. 10.25 kr., proso gld. 7.75 kr., turšica gld. 6.45 kr. leča gld. 11.— kr., grah gld. 12.— kr., fižol gld. 9.— kr. Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Vizitnice

priporoča

J. Blaznik-ova tiskarna v Ljubljani.

Phoenix pomada za lase

je bila na razstavi za zdravstvo in postrežbo bolnikov v Stuttgartu 1890 l. odlikovana z darilom in je po izrazu zdravnikov in tisučih zahvalnih pisem edino reelno in neškodljivo sredstvo za gospode in dame, da si ohranijo bujno rast las, in katera zapreči izpadanje las in odstrani tekoj vse lišaje.

Za uspeh in neškodljivost se jamči!

Cena lončka 80 kr. po poštnem povzetju.

K. Hoppe,

Dunaj, I. Wipplingerstrasse 14.

